

Dokumentin versiot

- [Viitetiedot](#)
- [På svenska](#)

Annettu Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2010

Valtioneuvoston asetuslampaiden suojelusta

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään eläinsuojelulain (247/1996) 4 §:n 2 momentin, 5 §:n 2 momentin ja 6 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään eläinsuojelusta lampaiden pidossa.

Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa säädetään, lampaiden pidosta säädetään eläinsuojeluasetuksessa (396/1996).

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *karitsalla* alle kuuden kuukauden ikäistä lammasta;
- 2) *uuhella* synnyttänyttä naaraspuolista lammasta.

3 §

Pitopaikan yleiset vaatimukset

Lampaiden pitoon tarkoitettujen eläinsuojien ja karsinoiden sisäpintojen sekä lampaiden pitoon tarkoitettujen varusteiden ja laitteiden on oltava helposti puhtaana pidettäviä ja tarvittaessa desinfioitavissa. Pintakäsittelyyn ei saa käyttää puunsuoja-aineita, maaleja tai muita aineita siten, että ne voivat aiheuttaa lampaille myrkytyksen. Rakennukset, aitaukset ja laitteet on pidettävä hyvässä kunnossa siten, että ne eivät vahingoita eläintä eivätkä vaaranna sen terveyttä tai hyvinvointia.

Eläinsuojassa olevat lampaat on voitava hätätilanteessa poistaa nopeasti eläintiloista.

Sairasta tai vahingoittunutta lammasta varten on oltava erillinen asianmukainen karsina tai muu tila, jossa eläintä voidaan hoitaa ja josta on, jos mahdollista, näköyhteys muihin lampaisiin.

4 §

Lampaiden pidolle asetettavat tilavaatimukset

Ryhmässä pidettävien lampaiden pitopaikan lattian pinta-alan on oltava liitteen mukainen.

Jos lammasta pidetään yksittäiskarsinassa, karsinan on oltava kooltaan vähintään 1,4 neliometriä ja muodoltaan sellainen, että lammas pääsee siinä esteettä kääntymään ympäri.

Sellaisessa pitopaikassa, jossa on täytepohjalattia, uuhella karitsoineen on oltava vähintään kaksi neliometriä lattiaa. Yksinomaan karitsoille tarkoitetun ruokintapaikan pinta-alan karitsaa kohden on oltava vähintään 0,2 neliometriä.

5 §

Lattia

Eläinten pitopaikan lattian pohjan on oltava sellainen, että nestemäiset eritteet poistuvat asianmukaisesti tai imeytyvät hyvin kuivikkeisiin. Lampailla on oltava käytettävissään niille sopiva kuivitettu alue, johon kaikki eläimet pääsevät yhtä aikaa makuulle.

Rakolattian, ritilälattian tai reijitetyn lattian on oltava sellainen, että lampaiden sorkat eivät tartu kiinni tai muutoin vahingoitu. Rakolattian palkkien leveyden on oltava vähintään 80 millimetriä ja raon leveyden enintään 25 millimetriä. Karitsointikarsinassa ja karitsojen pitopaikassa ei saa olla rakolattiaa. Karitsointikarsinan ja kiinteäpohjaisen karitsojen pitopaikan lattian on oltava hyvin kuivitettu.

6 §

Laitteet ja välineet

Lampaiden pitoon liittyvät laitteet ja välineet sekä heinä- ja muut ruokintatelineet ja ruokintahäkit on rakennettava ja asennettava siten, että ne ovat kaikkien lampaiden ulottuvilla eivätkä aiheuta niille vahingoittumisen vaaraa.

Lampaiden pitopaikassa on oltava riittävä määrä juomapaikkoja. Jokaista alkavaa 30 lampaan ryhmää kohden on oltava vähintään yksi vesiastia tai juomanippa. Vesiastiat, kaukalot ja juomanipat on sijoitettava lampaiden pitopaikkaan siten, että ne ovat kaikkien lampaiden ulottuvilla eivätkä ole niille vaarallisia. Jos käytetään automaattisia juotto- ja ruokintalaitteita, lampaat on totutettava niiden käyttämiseen.

7 §

Eläinsuojan olosuhteet

Eläinsuojan ilmanvaihdon on oltava sellainen, että ilman kosteus, lämpötila, pölyn määrä ja haitallisten kaasujen pitoisuudet eivät kohoa haitallisen korkeiksi. Lampaat eivät saa olla jatkuvasti alttiina melulle, joka ylittää 65 desibeliä (dB(A)).

8 §

Ulkotarha ja laidun

Eläinsuojasta lampaiden ulkotarhaan ja laitumelle johtavien kulkuteiden on oltava lampaille turvallisia ja sellaisia, että lampaat eivät tarpeettomasti likaannu.

Lammastarhan ja -laitumen aitojen on oltava lampaille turvallisia. Aidat on pidettävä hyvässä kunnossa siten, että estetään lampaiden vahingoittuminen. Aitojen on oltava lampaille sopivasta materiaalista. Jos aita on verkkoa, sitä on tarvittaessa kiristettävä, jotta verkkoon takertumisen vaara olisi mahdollisimman vähäinen. Sähköistetyt aidat on rakennettava sellaisiksi ja pidettävä kunnossa siten, että niistä ei aiheudu lampaille tarpeetonta kärsimystä.

9 §

Hyvinvoinnin seuranta

Lampaiden terveyden ja hyvinvoinnin tarkastukseen on kiinnitettävä erityistä huomiota uuhien tiineyden loppuvaiheessa, karitsoinnin aikana, keritsemisen jälkeen ja kun hoito-olosuhteissa tapahtuu merkittäviä muutoksia.

Lammas on tarkastettava yksilöllisesti, jos se yleistarkastuksen perusteella on tarpeen. Eläinten sorkat on tarkastettava riittävän usein ja hoidettava tarvittaessa.

Lammasryhmiä yhdistettäessä tai tuotaessa uusia eläimiä laumaan on kiinnitettävä erityistä huomiota sosiaalisten suhteiden uudelleenmuodostumisesta mahdollisesti aiheutuviin käyttäytymisongelmiin.

10 §

Lampaan käsittely ja kohtelu

Jos lammasta on pideltävä paikoillaan, se on painettava istuma-asentoon tai kyljelleen. Lammasta ei saa tehdä liikkumattomaksi sähköän avulla. Eläintä ei saa laittaa selälleen.

Lampaiden paimentamiseen käytettävän koiran on oltava paimentamiseen asianmukaisesti koulutettu.

11 §

Kytkeminen

Lammasta ei saa pitää kytkettynä kuin lyhytaikaisesti eläimen ruokkimisen, lypsyn tai muun hoitamisen ajan.

12 §

Lampaan juotto ja ruokinta

Lampaille annettavan rehun on oltava ravitsevaa ja tasapainoitettua sekä tarvittaessa kivennäisillä täydennettyä.

Jos rehua ei ole lampaille jatkuvasti tarjolla, ryhmän kaikkien eläinten on voitava ruokinta-aikana syödä samanaikaisesti. Tällöin ruokintahäkin reunan pituuden lammasta kohden on oltava vähintään 35 senttimetriä suoraa ruokintahäkkiä käytettäessä ja vähintään 20 senttimetriä ympyränmuotoista ruokintahäkkiä käytettäessä. Suoraa ruokintahäkkiä käytettäessä ruokintahäkin reunan pituuden tiinettä uuhta kohden on kuitenkin oltava vähintään 45 senttimetriä. Jos rehua on jatkuvasti tarjolla, ruokintahäkin reunan pituuden lammasta kohden on oltava vähintään 17 senttimetriä.

Karitsan on saatava ternimaitoa tai sitä korvaavaa valmistetta mahdollisimman pian syntymän jälkeen. Viikon ikäisestä alkaen karitsan saatavilla on oltava ruohoa, heinää tai muuta kuitupitoista rehua sekä puhdasta vettä.

Lampaiden juottolaitteet ja juoma-astiat on pidettävä puhtaina. Virtsa ja ulosteet eivät saa liata rehua tai juomavettä, eikä vesi saa päästä jäätymään.

13 §

Karitsointi

Vastasyntynyt karitsa ja uuhi on pidettävä yhdessä vähintään 24 tunnin ajan synnytyksestä, ellei eläinten erottamiseen toisistaan ole erityistä syytä.

Vastasyntyneitä karitsoja on valvottava uuhien ja karitsan välisen sidoksen muodostumisen varmistamiseksi. Karitsojen tarvitseman lisälämmön saannin turvaamiseksi on tarvittaessa oltava käytettävissä lämmitin.

14 §

Lypsäminen

Sellaiset uuhet, joita lypsetään, on maidontuotannon mukaan lypsettävä riittävän usein.

15 §

Keritseminen

Lammas on kerittävä vähintään kerran vuodessa.

Keritsijällä on oltava riittävät tiedot keritsemistekniikasta ja riittävä taito keritsemiseen. Keritseminen on tehtävä varovasti ja huolella. Keritsemisen yhteydessä mahdollisesti syntyneet haavat on hoidettava välittömästi.

Vastakerittyä lammasta ei saa pitää ulkona, jos se voi joutua siellä alttiiksi epäsuotuisille sääoloille.

Keritsemiseen käytettävät välineet on pidettävä puhtaina ja toimintakuntoisina, ja niiden on oltava sopivia huomioon ottaen lampaiden koko ja ikä.

16 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2010.

Tällä asetuksella kumotaan eläinsuojeluasetuksen (396/1996) 19 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 171/2005, sekä lampaiden pidolle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (65/1997).

Neuvoston päätös 78/923/ETY ([31978D0923](#)); EYVL N:o L 323, 17.11.1978, s. 12,
Neuvoston päätös 92/583/ETY ([31992D0583](#)); EYVL N:o L 395, 31.12.1992, s. 21,
Neuvoston direktiivi 98/58/EY ([31998L0058](#)); EYVL N:o L 221, 8.8.1998, s. 23.

Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri
Sirkka-Liisa Anttila

Apulaisosastopäällikkö
Riitta Heinonen

Liite

Pitopaikan lattian vähimmäispinta-ala ruokintahäkin pinta-alaa lukuun ottamatta lammasta kohden pidettäessä lampaita ryhmässä

	Lampaiden keskimääräinen paino/eläin (kg)	Täytepohjalattia (m ² /eläin)	Ritilälattia (m ² /eläin)	Rakolattia (m ² /eläin)
Karitsa	alle 15	0,25	0,25	-
Karitsa	30	0,50	0,50	-
Karitsa	yli 30	0,75	0,75	-
Lammas	55	1,0	0,8	0,8
Lammas	75	1,4	1,0	1,0
Tiine uuhi	55	1,3	1,1	1,1
Tiine uuhi	75	1,7	1,3	1,3